No. 145. 1831.

VLISSINGSCHE COURANT.

Zaturdag 30. November.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaterdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is f 2,25, en franco per post f 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden berekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 5 regels, is f 1,20, en voor iedereen regel daarboven 20 ct. behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 55 ct. Brieven, enz., franco.

[illegible] terriële Verantwoordelijkheid.

Blijkens dezelfs nummer van 26 November had een correspondent aan dat blad zijne bevreemding te kennen gegeven, dat hetzelve, in zijn nummer van den 5 November, bij de aanhaling der mededeeling van den Minister van Buitenlandsche Zaken van 20 Januarij 1831, daaruit had weggelaten de woorden: *in overeenstemming met de beginselen onzer Instellingen en de belangen van Noord-Nederland.*

Meenende de correspondent, dat hiermit had kunnen blijken van de volkomene overeenstemming der inzigten van het Gouvernement met het stelsel, door het *H. B.* beleden, dat is:

1°. Herziening der grondwet, in de beginselen der grondwet zelve.

2°. Dat de belangen van hetgeen in 1831 nog Noord-Nederland werd genoemd, eene herziening eischten der grondwet nog op *andere* punten, dan op die, in welke, ten gevolge der scheiding, wijziging was noodzakelijkheid geworden.

Het *H. B.* reden gevende van de weglating dier woorden, veroorzaakt door het overnemen der bedoelde mededeeling uit de antecedenten van den Heer DE GEER, — oordeelt nu echter dienstig, [en wij danken het *H. B.* voor deze opstettendheid,] het antwoord der Staten-Generaal op dit gedeelte der mededeeling te herinneren, waarin onder anderen voorkomt:

» *Ja Sire! zullen Uwe getrouwe Nederlanden uitgist hebben op het behoud van haar oud hankelijk bestaan; zullen hunne Ingezetenen mogen hopen op bloei en welvaart, by verzekering en vergoeding der geleden schaden; zal de Staat aan zyne verbintenissen kunnen blyven voldoen, dan moet niet alleen ter verkryging en bepaling van regtmatige voorwaarden naar buiten alle worden aangewend, maar onze staatshuishouding beoort die wyzigingen te ondergaan, welke, by verenuddiging* GROOTE BEZUINIGINGEN *mogelyk maken, zonder eenige der waarborgen, tot verzekering der openre vryheden en 's lands welbegrepen belang vereischt, krenken.*

Buiten die waarborgen toch kan geene regering op n duur orde en rust bewaren.

De Staten-Generaal zien de van wege Uwe Majesteit ngekondigde voordragt van wet, daartoe betrekkee, met verlangen te gemoet. Zy zullen dan met kalmte naauwgezetheid beoordeelen, HOEDANIG *het beginsel r Ministeriële verantwoordelijkheid en de verdere wyingen, welke de omstandigheden mogten vorderen en ervaring aanraden, in onze grondwet, overeenkomg haren milden geest te maken, zouden kunnen moe worden gevestigd en op de wyze, by die grondwet ve voorgeschreven tot stand gebragt.*

Hierop laat nu het *H. B.* de merkwaardige woorden gen:

» Aldus begrepen reeds in 1831 Gouvernement en Staen-Generaal hunne taak ten aanzien eener nieuwe rondwetgeving; en wat" vraagt het *H. B.* » hebben e jaren van onroerzien uitstel ons geleerd? Maakten zij e taak die men zich in 1831 voorstelde," [waaronder de overweging hoedanig het beginsel der Ministeriële ntwoordelijkheid te vestigen,] overbodig?" Neen. der erkent het dagelijks meer. Zij bragten het ingt van 1831 tot volkomene rijpheid. Dat uitstel legde ns ontzaggelijke offers op; maar wij zijn er ook eene ndervinding en een onderzoek aan verschuldigd, welke e kracht der redenen, om in den geest der wederzijche mededeeling van 1831 te handelen, op het hoogst hebben ontwikkeld.

Bezien wij nu wel de strekking van het *Handelsblad*, dit artikel, dan schijnt hetzelve ons toe, te willen gen:

» Wij stemmen toe, dat de herziening der grondwet moet plaats vinden, *in de beginselen der grondwet zelve*," waardoor wij meenen te moeten verstaan, dat wijziging door den Koning en de in dubbelen getalo geroepene Staten-Generaal, en niet door het Volk zelve et geschieden. Het beginsel, ja de benaalde voor-

[illegible] toch en de grondwet aanwezig.

Voorts dat de veranderingen, die men maken wil, altijd op een der beginselen rusten moeten, in de tegenwoordige grondwet voorhanden.

» Doch wij wenschen daarom de wijzigingen niet be» perkt te zien alleen tot die, welke de scheiding heeft » noodzakelijk gemaakt, maar ook uitgestrekt tot die, » door de Staten-Generaal in hun hierboven geplaatst ant» woord duidelijk, en als onmisbaar, opgegeven."

Door de woorden: » Wij zullen met kalmte en naauwgezetheid beoordeelen, HOEDANIG het beginsel der Mi» nisteriële verantwoordelijkheid — in onze grondwet — » moet worden gevestigd," hebben de Staten-Generaal blijkbaar willen toonen, dat de noodzakelijkheid der vestiging van *dat* beginsel, in de grondwet, bij H. E. M. niet meer aan twijfel onderhevig was, maar *de wyze, hoe hetzelve te vestigen*, door H. E. M. aan een kalm en naauwgezet onderzoek zou worden onderworpen.

» Wij [het *H. B.*] vereenigen ons hiermede; en de » jaren van uitstel hebben ons geleerd, dat de vestiging » van dat beginsel en der verder door de Staten-Generaal » hierboven opgenoemde verbeteringen volstrekt noodza» kelijk, ja onmisbaar is geworden."

Zóó zouden wij dan hier, bij vernieuwing, door het *H. B.* het verlangen zien uitgedrukt, dat, bij de wijziging der grondwet, daarin het beginsel der Ministeriële *verantwoordelykheid* worde gevestigd. Is dit zóó, (en wij gelooven geene verkeerde uitlegging te hebben gegeven aan het art. van het *H. B.*) dan zou toch daarin de toestemming gelegen zijn, dat het beginsel der *aansprakelykheid* van de Ministers, hetwelk dat blad in een zijner vorige nummers verklaarde, *reeds* in onze staatsregeling te bestaan, doch, door het blijven slapen der constitutionele kracht, nog niet te zijn toegepast, *niet toereikend te achten*, maar dat door hetzelve, gezamenlijk met de Staten-Generaal, het beginsel der *verantwoordelykheid*, voor het vervolg noodig werd gekeurd. Anders toch ware er niet noodig, op dit punt verder bij de wijziging der grondwet terug te komen, en het voormelde beginsel nog *te vestigen*.

Hierdoor zou hetzelve eenen aanmerkelijken stap nader komen tot *ons* gevoelen dat *aansprakelyk* te zijn, in den zin door het *H. B.* vroeger bedoeld, dat is: door de Staten-Generaal te kunnen worden *aangesproken* en *ondervraagd*, nopens inconstitutionele daden, en daarop zoo goed mogelijk te moeten antwoorden, niet voldoende is, maar dat een Minister, wegens zulke daden, ter *verantwoording* zal kunnen worden geroepen, en, in geval hij zich niet naar behooren *kan* verantwoorden, hem wegens die daden eene billijke straf zal kunnen worden opgelegd.

Op *die* wijze verstaan *wy* namelijk het beginsel der Ministeriële *verantwoordelykheid*; en wij blijven eene bloote *aansprakelykheid*, in den eerst vermelden zin, beschouwen als volstrekt niets beteekenende.

Maar hoe nu ons vorig artikel nopens dit onderwerp met dit een en ander in verband gebragt?

Daarbij verklaarden wij, voor zoo ver de Hooge Raad *reeds nu*, krachtens art. 92 en 109 der wet op de regterlijke organisatie, na dat de Staten-Generaal verlof tot vervolging hebben verleend, bevoegd kan geacht worden, kennis te nemen van *misdryven*, door de Ministers of andere Hooge Ambtenaren in de uitoefening hunner function begaan, en daarop casu quo de straf bij art. 115, van het Code Pénal te kunnen toepassen. Vroeger in eene dwaling te hebben verkeerd, (waarin wij, wel is waar, met velen, en, blijkens het bovenstaande ook met het *H. B.*, verkeerden,) doch waarvan wij terugkomende meenden te moeten stellen:

Dat art. 177 der vigerende grondwet eene waarheid is en, zoo lang er geene andere grondwet bestaat, *blyven moet*.

Dat art. 92 en 109 van de wet op de regterlijke organisatie en art. 318 van het wetboek van strafvordering, insgelijks in vigeur zijnde, als zoodanig *waarheid blyven moeten*.

Dat een *misdryf*, door hetwelk inbreuk op de burgerschapsregten of de staatsregeling gemaakt is of wordt, krachtens art. 114 en 115 van het *vigerende* wetboek van strafregt (hetwelk ook zoo eene waarheid blijven moet, [illegible] tot mij een ander hebben), een *misdryf* is en BLIJFT, en op geenerlei grond kan bewezen worden GEEN *misdryf* te zijn, omdat hetzelve op hoogeren last zoude zijn gepleegd, — daar nergens in onze grondwet, of onze overige wetten het bewijs kan worden gevonden, dat zelfs de hoogste magt in den Staat, die gezworen heeft de grondwet des Rijks te zullen onderhouden en handhaven, en de algemeene en bijzondere vrijheid te zullen beschermen en beveiligen, bevoegd zou zijn, om last te geven *tot het begaan van misdryven, die op dit een of ander inbreuk zouden maken*, of dat zulk eene lastgeving een begaan en bewezen *misdryf*, bij de strafwet voorzien, zou kunnen wettigen of onstrafbaar maken.

Zoo lang dit laatste niet op duidelijke en goede gronden bewezen is, blijven wij volhouden, dat velen (en *wy* daaronder) in zekeren zin gedwaald hebben; dat op *dit* oogenblik een Minister, die zich aan inbreuk op de burgerschapsregten of de staatsregeling schuldig maakt, wel degelijk krachtens art. 177 der vigerende grondwet, deswege in regten kan worden aangesproken; en dat het beroep op *eenen hoogeren* last geen grond van verontschuldiging kan opleveren.

Maar nu de conclusie?

Zij is deze: dat de denkbeelden, omtrent de bestaande wetgeving op het stuk der overtreding door Ministers of andere Hooge Ambtenaren begaan, hier te lande nog onzeker, niteenloopend en verward zijn, en dat de bepalingen op dit stuk, bij de nieuwe wetgeving ingevoerd, zooveel ons bekend is, tot dus ver nog niet met de noodige naauwkeurigheid, hoewel misschien hier en daar ter loops, onderling zijn *vergeleken*, en met art. 177 der grondwet en de bepalingen van het vigerende strafwetboek zijn in verband beschouwd, en men daar door over het algemeen in de gedachte is blijven verkeeren, dat in onze stelling, die *vroeger* door de Regering en de Staten-Generaal is opgegeven, als die te zijn, van eene Ministeriële verantwoordelijkheid geheel te ontberen, — *sedert de vestiging van den Hoogen Raad*, geenerlei verandering is gekomen, hetgeen wij meenen te hebben aangetoond intusschen wel degelijk het geval te zijn.

Wij besluiten eindelijk, dat die onzekerheid en verwarring van denkbeelden op dit stuk dringend noodzakelijk maken, dat bij de grondwet, door duidelijke bepalingen, daarin worde voorzien, dat het even noodig is, bij het nieuwe strafwetboek of bij eene afzonderlijke wet, te bepalen, *wat* de Ministeriële verantwoordelijkheid hier te lande voortaan zal beteekenen, *in'welke gevallen die ambtenaren ter verantwoording zullen kunnen worden geroepen, welke handelingen, ook buiten het dadelyk inbreuk maken op de staatsregeling of de burgerschapsregten straf baar zouden kunnen zyn*; doch, gelijk wij boven aantoonden, het *vestigen* van het beginsel zelve is niet meer noodig, omdat hetzelve reeds bij art. 177 gevestigd *is*, en de toepassing *reeds nu*, door de instelling van den Hoogen Raad en de invoering der nieuwe wetgeving mogelijk is gemaakt.

Wij verheugen ons voor het overige, dat alzoo voor de duidelijker bepaling der Ministeriële verantwoordelijkheid het beginsel zelve *in* de grondwet voorhanden is, en de Staten-Generaal dus alleen » met kalmte en naauwgezetheid zullen behoeven te overwegen," *hoedanig* hetzelve met meerdere juistheid te bepalen en deszelfs toepassing meer in de bijzonderheden te regelen.

Wij verheugen ons even eens, in het *H. B.* met opzigt tot *dit* aangelegen onderwerp eenen strijdgenoot te meer te mogen tellen, waaromtrent het slot van zijn artikel ons voor het vervolg allen twijfel beneemt.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN,

Brengen bij deze ter kennis van de Belanghebbenden; dat bij hen is ingekomen en op heden ter invordering aan den Heer Ontvanger der Directe Belastingen alhier is verzonden, het door Zijne Excellentie den Heere Staatsraad Gouverneur dezer Provincie executoir verklaarde aanvullings-kohier der Personele Belasting over het tweede kwartaal dezes jaars, en voo-

digende de daarop voorkomende belastingschuldigen bij dezen uit, om het door hun verschuldigde, binnen de bij de wet bepaalde termijnen, in handen van voornoemden Ontvanger te voldoen.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 26 November 1839.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter Ordonnantie van Hun Edel Achtbare,
S. VAN DER SWALME.
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den 24. November.* Uit Gallacz heeft men berigt van den 22 October, volgens hetwelk in het Turksche dorp Babuk, eenige uren van Silistria, de pest is uitgebroken, waaraan reeds elf personen waren overleden.

— Men meldt uit Berlijn, dat, na overweging van de vraag, welke rigting aan de ijzerbaan van Krahem door Duitschland zoude behooren te worden gegeven? de meerderheid der in de zaak betrokken raadslieden zich verklaard heeft voor eene verlenging op Cassel en verder tot Halle. Er zoude eene commissie benoemd zijn, aan welke is opgedragen, om de rigting van deze baan naauwkeurig te bepalen en men vleit zich, dat het gouvernement niet ongenegen zal zijn, de uitvoering van dit belangrijke werk te bevorderen.

— De *Augsburger Zeitung* geeft het volgende schrijven uit Bromberg, de tweede stad van het Grootherlogdom Posen, van 8 November:

» Naauwlijks was de inhechtenisneming van den Aartsbisschop *von Dunin* te Posen, en derzelfs wegvoering naar Kolberg in het regeringsdistrict Bromberg, bekend, toen ook onze Katholijke geestelijkheid, ingevolge uit Posen ontvangen bevelen, een algemeenen kerkelijken rouw uitschreef, het luiden der klokken, het orgelspel verbood en, hier en daar zelfs leerredenen hield, waarvan de strekking blijkbaar was het gemeen volk tot oproer aan te zetten. In weerwil daarvan kan men zeggen, dat de massa der bevolking, nadat de eerste verbazing over de op die wijze aan haar aangekondigde gebeurtenis voorbij was, niet alleen daarin geene reden vond om voor verkorting van hare gewetens-vrijheid beducht te zijn, maar zelfs bij hare overtuiging, van de regtvaardigheid der Koningen van Pruissen, de wegvoering des Aartsbisschop als eene niet te verdiende straf voor zijne overtreding der lands-wetten beschouwde. Bijna overal hoort men in ons regeringsdistrict het landvolk de meening uiten, dat de priesters en de adel niets anders bedoegen, dan de boeren weder even als vroeger onder hunne magt te krijgen; dat men dus aan hunne aanklagten geen gehoor moet schenken, vermits het zeker was, dat de regering, die altijd de regten der Katholijke kerk gehandhaafd had, ook voortaan niets anders van haar zou verlangen, dan dat zij op hare beurt de regten van den staat zou eerbiedigen.

» Niet zoo gunstig is echter de stemming der bevolking in de kleine steden, bij welke over het algemeen minder beschaving, zedelijkheid en welvaart heerscht dan ten platten lande, en die dus ook voor vreemde invloeden veel vatbaarder is. Deze ongunstige stemming behoeft echter geene bezorgdheid in te boezemen, want zij wordt ruimschoots opgewogen door den goeden geest van de bewoners der groote steden en van de landbevolking."

— Den 5n dezer heeft in het Serail te Konstantinopel eene plegtigheid plaats gehad, welke in de geschiedenis van het Turksche Rijk zonder voorbeeld was. De onderscheiden leden van het Corps Diplomatiek hadden, namelijk, van den Minister van Buitenlandsche Zaken, uit naam van den Sultan, de uitnoodiging ontvangen, om zich des morgens ten 10 ure in de kiosk van *Culhane*, die in een der tuinen van het Serail geplaatst is, te vervoegen, ten einde aldaar eene plegtige bijeenkomst der Grooten van het Rijk bij te wonen. Aan het Serail aangekomen zijnde, vonden de Gezanten prachtige rijtuigen, ieder met vier paarden bespannen, gereed staan, om hen door de tuinen van het Serail naar de plaats der zamenkomst te brengen. Eene ontelbare volksmenigte had zich op de ruime vlakte vereenigd, die aan de Zee van Marmora door de buitenste muren van het Serail begrensd wordt.

Ten 10 ure begaf zich sultan *Abdul-Medschid*, met talrijk gevolg, en onder begeleiden van krijgsmuzijk, naar de Kiosk van *Culhane*, en beklom de bovenste verdieping daarvan. Aan Z. K. H. den Prins *de Joinville* was in de onderste verdieping, nevens de zaal, waarin zich het Corps Diplomatiek bevond, een vertrek aangewezen. Ten 11 ure trad *Risa*-Pacha, de muschir van het Serail, uit de kiosk van den Grooten Heer op de plaats, een hatti-scherif of Keizerlijke bevelschrift in de hand houdende; dit gaf hij aan den Groot-Vizier over, die het met eene diepe buiging ontving, het, naar oostersch gebruik, aan zijne mond en voorhoofd bragt, en het daarna aan den Minister van buitenlandsche zaken, *Redschid*-Pacha, overgaf. Deze nam het, met inachtneming derzelfde plegtigheden, uit zijne handen, besteeg een aldaar opgerigt spreekgestoelte en toefde ongeveer vijf minuten, tot dat de Astrologist van het Hof hem te kennen gaf, dat het gelukkig oogenblik tot voorlezing gekomen was. Naauwelijks was dit bevelschrift, bij hetwelk de invoering eener geregelde regtspleging en echte geheele verandering in het stelsel der administratie, ter openbare kennis gebragt werd, voorgelezen, of van alle kanten ging een luid gejuich op, en de gezamenlijke Grootwaardigheidsbekleeders en Uhlema's bogen zich voor den sultan, om hem hunne dankbaarheid voor eenen zoo weldadigen maatregel te betuigen. Vervolgens beklom een der hoogo Geestelijken het gestoelte en verrigtte een plegtig gebed, waarop het geschut der batterijen van het Serail, met honderd en twintig schoten, den afloop dezer heugelijke gebeurtenis aan de geheele hoofdstad verkondigde.

ENGELAND.

LONDEN, *den 26. November.* De tijdingen uit China, gaan tot den 19. Julij. De staat van zaken was zoo verwikkeld als ooit en de handel geheel gestremd. Volgens een besluit van den Gouverneur *Lin*, te Canton den 23. Junij afgekondigd, moesten alle handelschepen, alvorens » de binnenzeeën" in te loopen, gemeten worden, ten einde te weten hoe diep zij in het water gingen; eene tweede meting zoo te Whampoa geschieden, en gingen de vaartuigen dan dieper, zoo zouden zij als smokkelaars prijs verklaard worden. Buitendien moesten er aan beide zijden van elk schip, zoo lang het aan de kust lag, Chinesche wachten gesteld worden, om het smokkelen onmogelijk te maken. Het opmerkelijkste aote-stuk van dezen hoogen ambtenaar van het hemelsche rijk was echter een brief, gerigt aan » koninklijke barbaarsche *Victoria*", koningin van een onbeduidend eiland, Engeland genaamd, waarin aan H. M. de tekst wordt gelezen wegens » hare duurzaamheid en goddeloosheid, dat zij hare barbaarsche onderdanen niet dwingt de heilige wetten en bepalingen van hem, de schaduw van den magtige Keizer, den roem des verstands, te eerbiedigen." De kapitein *Elliot* heeft geweigerd dit oneerbiedig schrijven aan te nemen. Alle handel in thee en zijde ging door de handen der Amerikanen.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den 26. November.* Uit Amiens schrijft men, dat in dat departement eene bende van 15 à 20 roovers is gevangen genomen.

— Een dagblad van Bayonne deelt berigten uit Morella, de hoofdvesting van *Cabrera*, tot den 16 November, mede, waarin de toestand der krijgsmagt van dien carlistischen bevelhebber als zeer gunstig wordt afgeschilderd. Bij moet onder zijne geharde soldaten de beste krijgstucht weten te handhaven; en zijne door onderscheidene vestingen verdedigde stellingen, te midden van het gebergte, worden in deze berigten als onneembaar afgeschilderd. *Cabrera* rekende er dan ook op, dat de onmogelijkheid om iets van belang tegen hem te ondernemen, en het ongunstige jaargetijde, *Espartero* weldra tot den aftogt zouden noodzaken. De volgelingen van *Cabrera* beweren, dat Don *Carlos* alle voorwaarden, om van de Spaansche kroon afstand te doen, standvastig van de hand heeft gewezen, en zij schijnen er op te rekenen, dat die Vorst zich in het aanstaande voorjaar aan het hoofd van het Arragonsche leger zal plaatsen.

— Te Marseille is een Italiaan, die niets minder dan op het leven van het gansche Engelsch volk liep, den gevolge vastelden begin van executie van dit zijn plannetje, in hechtenis genomen. Zie hier de zaak. In een koffijhuis, de gewone bijeenkomst van matrozen en vrolijke deernen, en hetwelk met het klassieke uithangbord van *Telemachus* en *Calypso* prijkt, bevond zich onder het gezelschap een Italiaansch, maar voor het oogenblik in Oostenrijksche dienst verbonden zeeman, met name *Radeni*; deze nadert de dame van het buffet, en met zijne pijp op een ander zeeman wijzende, vraagt bij haar, of deze niet een Engelschman is; op het bevestigend antwoord stapt hij, met eene helsche vreugde op het gelaat, bedaardelijk naar dezen en wringt hem tot tweemaal toe zijn mes in de borst. De Engelschman stort met eenen vervaarlijken gil ter neder en de Italiaan zet het op een vlugten, maar wordt op straat door dienaren der policie aangehouden. Ondervraagd, geeft hij de volgende opheldering: » Ik ben matroos geweest op een Engelsch schip; voor de minste fout werd ik daar barbaarsch op den naakten rug geslagen, zoodat elke slag mij het vel medenam. Niet zelden moest ik die smadelijke straf op den bulk van een kanon verduren. Den rug met slagen bedoesd en het hart vol wrok over zulke mishandelingen, deed ik eene gelofte aan de Madonna, van alle Engelschen, die ik mogt ontmoeten, te zullen dooden. Om mij evenwel niet te veel werks op den hals te halen, beloofde ik mij tevens, nimmer Engeland te zullen bezoeken. Op eenen avond heeft men mij onder Engelschlieden gewezen, die mij onbekend is en die mijnen rug nimmer gezien heeft; maar ik heb mij mijne gelofte herinnerd en hem met twee messteken getroffen. Dit is het al."

Radeni, de verdediger van het Engelsche volk, is te verzekerde bewaren gesteld; de wonden van zijn slagtoffer zijn gelukkig niet gevaarlijk.

BELGIE.

BRUSSEL, *den 26. November.* Gisteren namiddag is een werkman, verbonden aan het station van den ijseren spoorweg naar Leuven, welke zich onvoorzigtiglijk tusschen 2 wagons had begeven, die met ijzers beladen waren, gedood.

— Het dagblad van Mons vermeldt een nieuw ongeluk in een der kolenmijnen nabij Frameries, door het *fire grisou* veroorzaakt. Een der mijnwerkers, ontwarende dat de gas in zijne lamp brandde, wierp de lamp verschrikt van zich af, waardoor zij brak, en het vreeselijk vuur zich snel door de mijn-galerijen verbreidde: 24 mijnwerkers werden meer of min zwaar verbrand, vier ligtelijk gekwetst, en een verloor het leven.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, *den 26. November.* Gisteren middag is Z. K. H. Prins van *Oranje* uit Tilburg in deze residentie teruggekeerd.

— In de *Zwolsche Courant* leest men, onder dagtekening van den 25. November:

» Op Vrijdag 1. is ter deser stede aangekomen *A. Colfoort* uit Hengelo, met een wagentje van zijne eigene vinding, en door hem bestuurd, hetwelk door eene bloote beweging met de voeten, zeer gemakkelijk in beweging wordt gebragt, en wel met zulk eene verwonderlijke snelheid, dat, schoon drie personen in hetzelve gezeten waren, de afstand van Hengelo naar Raalte, welke op acht uren gerekend wordt, in minder dan twee uren afgelegd is. Geen wonder dus, dat gemmige boeren, die in den ochtend naar Zwolle ter markt reden, en denen nedren met dit voertuig ondernamen, hetzelve evenmin konden achterhalen, als een persoon, die een los paard bereed, hier in konde slagen. Dit wagentje is, uitgezonderd eenige verbeteringen, nagenoeg op dezelfde wijze ingerigt, als eene soortgelijke Engelsche uitvinding, waarvan men in eene der vorige nommers van het tijdschrift *het Leeskabinet* eene afbeelding aantrekt, doch dit beneemt niets aan de eer der uitvinding, welke *Colfoort* toekomt, daar hij reeds voor zeven jaren een dergelijk wagentje vervaardigd heeft, en hiermede van Goor naar Delden is gereden, en met een even gewenschten uitslag. Maar wie is dan deze *Colfoort*? Een jongeling van 23 jaren, geboortig uit het ambt Delden, en wel uit behoeftige ouders; sinds eenigen tijd is hij door de gebroeders *Bruins* in hunne damast-fabrijk te Hengelo opgenomen. Zonder eenige wetenschappelijke opleiding, betoonde hij reeds in zijne kindsche jaren zulk eenen aanleg en zin wel lust voor de werktuigkundige, dat hij automaten, klokken en andere kunstige voorwerpen, zelfs elektrieke vliegers, vervaardigde; reeds toen nam hij proeven over de uiteenzetting van het water door de warmte-stof. Ziedaar de spelen zijner eerste jeugd! Hij word daarna de uitvinder van een zeer ingewikkeld weefgetouw, hetwelk door radeven in beweging wordt gebragt, en geen fabrikant, die den boerenzoon over de inrigting van zijne fabrijk heeft geraadpleegd, welke aan hem geene nuttige verbetering, geene vereenvoudiging te danken heeft. Geene werktuigen schijnen zoo ingewikkeld en zamengesteld of met een enkelen blik overziet hij den gang der beweging, en begrijpt hij den zamenhang.

Hiermede paart hij eene handigheid, welke hem, schier zonder eenige hulpmiddelen, het koper en ijzer even gemakkelijk als het hout, steen en glas doet bewerken. Daar hij geene middelen bezat, om zich eene electriseer-machine aan te schaffen, vervaardigde hij eene Galvanische kolom van Volta, welke zeer goed werkte; ondertusschen ontbreekt hem schier alle wetenschappelijke kennis, en is hij alles aan de natuur en eigen nadenken verschuldigd. Welk nut zal hij bij zijne verdere ontwikkeling niet aan de maatschappij, aan het vaderland kunnen bewijzen? Of zal men zich dezen begaafden jongeling niet aantrekken? Dat mag men niet verwachten, noch van ons verlicht bestuur, noch van onzen tijd, die zoo uitsluitend industrieel genoemd mag worden."

De inkomende regten van de onderscheidene graansoorten zijn voor de maand *December* bepaald, als volgt:

	Invoer.	Uitvoer.	Doorvoer.
Tarwe en gepelde Spelt	f 0,25.	f 0,50.	f 0,10.
Rogge.	- 0,15.	- 0,30.	- 0,05.
Gerst en Mout	- 0.10.	- 0,25	- 0,05.
Boekweit	- 0,50.	vrij.	- 0,05.
Haver	- 0,50.	- 0,25.	- 0,05.
Ongepelde Spelt	- 0,15.	- 0,25.	- 0,05.

MIDDELBURG,

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

VAN DEN 28. NOVEMBER 1839.

De Nederlandsche Mudde.		*De Nederlandsche Mudde.*	
O. Walcher. Tarwe	f 12,25	Boekweit	f 6,-
N. Idem Tarwe	- 10,50	Haver	- 5,-
O. Zeeuwsche Tarwe	- 11,00	Zeeuwsche Groene Erwten	- 8,-
N. Zeeuwsche Tarwe	- 10,25	Idem Paardeb.	- 5,-
Zeeuwsche Rogge	- 6,80	Idem Duiveboonen	- 9,-
Noordbf. Rogge	- 6,25	Koolzaad	- 9,-
Winter Gerst	- 5,60	Zomerzaad	- 9,-
Zomer Gerst	5,50	Kanariezaad	- 9,-
Walchersche Paardeboonen	- 5,75	Raap-Olie	f 35,50 p.t.
Idem Bruine Boonen	- 10,25	Patent-Olie	- 38,00 "
Idem Witte Boonen	- 8,50	Lijn-Olie	- 34,50 "
Idem Witte Erwten	- 8,25	Lijnkoeken 100 stuk	90 gld.
Idem Groene Erwten	- 8,50	Raapkoeken -00,00	0000 "

Tarwenbrood het Wel. Pond 9½ en 5de Helve cent. Masteluinbrood 18 en een halve cent. Roggenbrood 15 en een halve cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den 29. November.* Sedert den 27. dezer zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen beste md.:

Rembrandt, J. Schaeper, van Liverpool, met klipzout; *de vrouw Alma*, G. Cuyt, van Amsterdam, met suiker; *la Sotie*, L. Michelet; *le deux Freres*, T. Barbé, beide van Havre de Grace; *Swea*, C. A. Wallman, van New-York, alle drie met stukgoederen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reeds naar Zee gezeild:

The Vale, A. Harrow, naar Arbroath; *Peace*, R. Breckon, naar Londen; *Bahluta*, C. Gresson, naar Belfast; *Alert*, J. T. Clark, naar Leith, alle vier met schoeijen; *Maria Ann*, J. Steel, naar Hull, met boonderen; *Laura*, K. H. Rickeles, naar Memel; *Zutfin*, R. Mankman, naar New-Castle; *Anna Cornelia*, D. H. Daniels, naar Embden; *Belle Alliance*, H. M. Ronne, naar Londen; *die goede Verkonde*, H. C. Thwine, naar de Oostzee; *Reform*, P. Olson, naar Noorwegen, alle zes met ballast; *Anna Margaretha*, G. H. Leefoge, naar Hamburg; *Julia*, C. Sheridan, naar Veracruz; *Gustave*, L. T. Jepsen, naar Alexandrie; *Independance*, H. Smit, naar Rio Janeiro, alle vier met stukgoederen; *Diana*, D. Vatrien, naar Hull, met zout.

— Het Nederlandsche Koffschip *de Maas*, Kapitein *P. J. Bohema*, waarvan wij in ons N. 143 melding hebben gemaakt is *eerst* den 29. dezer, van deze Reede naar Zee kunnen worden trokken, ten einde alzoo zijne destinatie te bereiken.

Advertentien.

POSTERIJEN.

De ondergeteekende heeft de eer ter kennisse te brengen dat or, te rekenen van den 1. December *ten gemakke van den Handel*, eene *tweede dienst* tusschen deze Stad en Middelburg zal daargesteld worden, waarvan het vertrek van Vlissingen bepaald is des morgens 6½ uur, en van Middelburg terug 9 ure des morgens.

De laatste ligting der Brieyenbus voor opgemelden dienst zal een half uur voor het vertrek plaats hebben.

De officiële Dienstpakketten moeten, als naar gewoonte, vóór 12 ure aan het Kantoor worden afgegeven.

De Directeur der Posterijen,
J. J. VAN LEERSUM.

OPENBARE VERKOOPING

van eene aanzienlijke partij (ongeveer 700 Wis) ZWAAR EIKEN en ANDER BRANDHOUT, hetwelk door den Ondergeteekende, als daartoe door het Departement van Oorlog gemagtigd, in Kavelingen zal worden verkocht, op Vrijdag den 13. December des voormiddags ten 10 ure, in de nabijheid van de Waterpoort te *Vlissingen*, alwaar dat Hout te zien zal zijn.

VLISSINGEN, den 30. November 1839.

De Militaire Onder-Intendant,
D. J. REESE.

AFVAART-UREN VA
STOOMBOOT
de Schelde.
December 1839.

Van Vlissingen.	ur. min.	Van Breskens.	ur.
Zaturdag 30, 's morg.	9.	Zaturdag 30, 's morg.	10
Zondag 1,	» 9.30	Zondag 1,	» 10
Maandag 2,	» 9.30	Maandag 2,	» 10
Dingsdag 3,	» 10.30	Dingsdag 3,	» 11
Woensdag 4,	»	Woensdag 4,	»
Donderdag 5, 's midd.	12.	Donderdag 5, s midd.	1
Vrijdag 6,	» 12.	Vrijdag 6,	» 1

Van *VLISSINGEN* naar *NEUZEN* en terug
Woensdag 4, 's morg. ten 10.30 en ter. 's midd. 1

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.